

forholder det sig ogsaa med det Udvalg, der i Mær er nedsat angaaende det foreliggende Statsregnskab. Forholdet er jo det samme ved dette som ved det foregaaende, at det er opgjort paa Grundlag af en foreløbig Finantslov, fordi Forhandlingerne angaaende den ordinære Finantslov ikke i de paagældende Samlinger førte til noget Resultat. Jeg kan derfor i det Hele og Store henvise til Forhandlingerne i forrige Samling angaaende det Statsregnskab, som den Gang laa for. — Jeg skal kun tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til et særligt Punkt, hvor Finantslovsbehandlingen vedrørende Mæret 1886—87 adskiller sig fra Finantslovsbehandlingen vedrørende Mæret 1885—86. Medens Grunden til, at der maatte udstedes en foreløbig Finantslov for Finantsaaret 1885—86 var den, at de to Thing ikke havde kunnet blive enige om Finantslovens Indhold, skjøndt Forslaget i begge Thing var bleven behandlet indtil sidste Behandling og var gaaet til eneste Behandling, saa var jo Grunden til, at der maatte gives en foreløbig Finantslov for det følgende Mær en anden, nemlig den, at det ene Thing, Folkethinget, ikke vilde behandle det forelagte ordinære Finantslovsforslag. Den 16. Oktober 1885 kom Finantsloven for Mæret 1886—87 til Iste Behandling i det andet Ting, og i samme Møde blev Lovforslaget nægtet Overgang til 2den Behandling med et Stemmetail af 77 Medlemmer, deriblandt det nærværende Medlem af Landsthinget, som i Udvalget danner Mindretallet. Denne Beslutning motiveredes i et indledende Foredrag, som blev holdt af et i det andet Thing fremragende, indflydelsesrigt Medlem, der udførlig uvilliede, hvorfor det andet Thing ikke kunde og ikke vilde behandle Finantslovsforslaget. Jeg skal ikke komme udførligt ind paa dette Foredrag, jeg skal kun tillade mig med den høitærede Formands Samtykke, som jeg haaber ikke vil blive mig nægtet, at oplæse nogle ganske faa Linier, som findes i Folkethingstidende for det nævnte Mær Spalte 130. Efter at det ærede Medlem, som jeg nævnte, havde omtalt, at Folkethinget maatte modsætte sig nogle af de Foranstaltninger, der fandtes paa Finantslovsforslaget, af reelle Grunde og deriblandt særlig havde fremhævet de Udgifter, som angik Forsvarsvæsenets Fremme, navnlig Kjøbenhavns Befæstning, sagde det nævnte Medlem følgende: „Foruden det er der andre Ting paa dette Budget, som Oppositionen ligeledes modsætter sig. Jeg vil samle dem i to Ting, og jeg tror, det vil være udtømmende. Den ene Ting er Stat- ternes Opkrævning, og den anden Ting er

samtlige Udgifter paa Budgettet. Jeg tror ikke, man kan nære nogen Tvivl om, at dette er udtømmende“. Det er ganske rigtigt; det er fuldstændig udtømmende, og jeg tror heller ikke, at man kan nære nogen Tvivl om, at det er ganske tydeligt. Det vil med andre Ord sige, at man nægte at behandle Finantslovsforslaget, ikke fordi man i det Store og Hele fandt, at det var af et saadant Indhold, at det ikke egnede sig til Behandling, men fordi man ikke vilde behandle det. Netop efter at Ordføreren havde fremhævet de Punkter, hvor Finantslovsforslaget syntes ham at være uacceptabelt, og hvor det kunde trænge til Forandringer, udtalte han derhos, at man ikke vilde behandle det, idet man slet ikke vilde ind paa Forslaget lige saa lidt paa Indtægtsiden som paa Udgiftssiden. Man maa nu have hvilken Mening, man vil, om Gyldigheden af foreløbige Finantslove, saa maa man dog vel sige, at er der noget Tilfælde, hvor det ligefrem maa være Regjeringens Forpligtelse, at træffe Foranstaltninger til, at den finantstille Styrelse kan gaa sin Gang, saa maa det være i det Tilfælde, hvor Rigsdagen eller en af Rigsdagens Afdelinger erklærer, at den ikke vil være med til at udarbejde en Finantslov. — I Øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det store Spørgsmaal om, hvorvidt foreløbige Finantslove ere grundlovhjemlede; dette Spørgsmaal er jo blevet behandlet ved saa mange Leiligheder baade skriftlig og mundtlig, ogsaa i forrige Samling, da den ærede Ordfører for Mindretallet var inde paa dette Spørgsmaal. — Mindretallet har nu i sin Udvalgsbetænkning sagt, at man tør anse disse Udtalelser om foreløbige Finantsloves Grundlovstridighed for at være saa vel kendte, at der ikke er Grund til paany at optrykke dem. Jeg tror heller ikke, at der er nogen Grund til paany at drøfte dem; i ethvert Tilfælde skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Dette Spørgsmaal hører, som udtalt i Betænkningen, dog ikke hjemme her og kan saaledes ikke finde sin Afgjørelse her. Vil man have Spørgsmaalet afgjort, maa man bringe det for Rigsretten.

I sine Udtalelser i Betænkningen fremhæver Mindretallet det som et aggraverende Moment ved den foreløbige Finantslov, at der forud for dens Tilblivelse har fundet en Forhandling Sted i Landsthinget angaaende Finantslovsforslaget, en Forhandling, som Mindretallet betegner som retslig ugyldig. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind paa, at denne Forhandling siges at være retslig ugyldig, det er Ord, som ikke ere ganske klare, men jeg tror heller ikke, at